

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim
wydany w dniu 11 maja 2005 rok.**

Teza:

- 1. Niedopuszczalnym jest wydanie decyzji przez organ jurysdykcyjny polskiego związku sportowego II instancji, która dotyczy zupełnie innego stanu faktycznego, niż ten, na podstawie którego orzeczono w niższej instancji. Nieprzestrzeganie zasady dwuinstancyjności musi prowadzić do nieprzestrzegania fundamentalnej zasady prawa do obrony.**
- 2. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której organ wydający decyzje w sprawie opiera się jedynie na wyjaśnieniach złożonych przez jedną stronę postępowania dyscyplinarnego.**

Trybunał w składzie:

Przewodnicząca - Romana Troicka-Sosińska

Arbiter - Grzegorz Kołtuniak

Arbiter - Piotr Sikorski

Protokolant - Iwona Łotysz

Po rozpatrzeniu w dniu 11.05.2005 r. odwołania P. N. od decyzji Komisji Odwoławczej (...) z dnia 18.11.2004 r. w sprawie nałożenia kar dyscyplinarnych na zasadach § 106 i 116 Regulaminu Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim orzeka:

- 1) Zmienia orzeczenie Komisji Odwoławczej (...) z dnia 18.11.2004r. w ten sposób, że uniewinnia zawodnika P. N. od zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego
- 2) Zasądza od (...) na rzecz P. N. 500 zł tytułem zwrotu poniesionej opłaty rejestracyjnej.

Uzasadnienie

W dniu 3 stycznia 2005 r. do Trybunału Arbitrażowego przy Polskim Komitecie Olimpijskim wpłynął wniosek P. N. o uchylenie dotyczącej go decyzji Komisji Odwoławczej (...) o ukaraniu za niesportowe zachowanie karą bezwzględnej dyskwalifikacji polegającej na odsunięciu od gry na okres jednego miesiąca licząc od 26.10.2004 r. oraz karą pieniężną w wysokości 2.000 zł.

Na podstawie przedłożonych przez zawodnika dokumentów Trybunał Arbitrażowy ustalił co następuje:

Wydział Gier i Dyscypliny (...) na posiedzeniu w dniu 25 października 2004 r., po zapoznaniu się ze sprawozdaniem komisarza technicznego z meczu I ligi męskiej pomiędzy (...), rozgrywanym w dniu 20 października 2004 r. w Poznaniu postanowił ukarać zawodnika (...), P. N., karą bezwzględnej dyskwalifikacji polegającej na czasowym odsunięciu od gry w sześciu kolejnych spotkaniach mistrzowskich oraz pozbawić P. N. funkcji kapitana drużyny do końca sezonu 2004/2005. Jako uzasadnienie nałożonych na zawodnika kar Wydział Gier i Dyscypliny podał czynne znieważenie komisarza technicznego podczas wykonywania przez niego obowiązków służbowych po zakończeniu meczu opisane w Raporcie Komisarza Technicznego W. Ch. z meczu pomiędzy (...) a (...). Znieważenie polegało na użyciu słów wulgarnych i niecenzuralnych.

Ponadto Wydział Gier i Dyscypliny ukarał Klub (...) karą pieniężną w wysokości 1.500 zł za brak reakcji na zachowanie się zawodnika P. N. przez osobę towarzyszącą drużynie.

W dniu 25 października 2004 r. (...) wniósł w imieniu własnym i zawodnika odwołanie od decyzji Wydziału Gier i Dyscypliny (...) z żądaniem jej uchylecia oraz dopuszczenia do gry zawodnika P. N.. Żądanie swoje klub uzasadniał niezgodnością z procedurą zasad karania dyscyplinarnego i ze stanem faktycznym. Klub w odwołaniu wskazał, iż decyzją WGiD (...) naruszony został ań. 3 pkt. 3 oraz a/t 3 pkt 5 zasad karania dyscyplinarnego regulaminu zatwierdzonego przez (...).

W dniu 26 października P. N. wystosował do WGiD (...) pismo, w którym przedstawił swoje stanowisko w sprawie. W piśmie tym zawodnik stwierdził, iż w żadnym wypadku nie poczuwa się do winy i zażądał ponownego rozpatrzenia sprawy.

W orzeczeniu wydanym w dniu 18 listopada 2004 r. Komisja Odwoławcza (...) uchyliła zaskarżoną decyzję w całości i wymierzyła karę pieniężną w wysokości 2.000 zł oraz karę bezwzględnej dyskwalifikacji na okres 1 miesiąca, licząc od dnia 26.10.2004r.

Komisja Odwoławcza w uzasadnieniu stwierdziła, iż nie dopatrzyła się bezpośredniego znieważenia Komisarza technicznego zawodów przez P. N. słowami powszechnie uznanymi za obraźliwe. Dopatrzyła się jednak jego niesportowego zachowania, czym zawodnik naruszył § 14 pkt 1 lit. a zasad karania dyscyplinarnego regulaminu zatwierdzonego przez (...). Ponadto Komisja poinformowała zainteresowanych, iż decyzja w tej sprawie jest ostateczna.

W piśmie z dnia 26 listopada 2004 r. P.N. zwrócił się do Komisji Odwoławczej (...) o uchylenie nałożonych na niego kar w trybie § 13 Regulaminu Dyscyplinarnego (...).

W piśmie wskazał na naruszenie przez WGiD oraz Komisję Odwoławczą zasad i przepisów postępowania dyscyplinarnego polegające na braku postępowania wyjaśniającego przed wydaniem decyzji przez wymienione organy. Ponadto wskazał, iż decyzja w sprawie wydana przez WGiD oparta była tylko na jednostronnym sprawozdaniu Komisarza Technicznego, który jest stroną w sporze.

Według P. N. naruszony został także § 7 pkt. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego, ponieważ w orzeczeniu Komisji Dyscyplinarnej brak jest uzasadnienia do kary zawieszenia. Zawodnik klubu (...) podnosi także, iż odmówiono mu prawa do obrony, gdyż organ II instancji uchylił decyzję WGiD i orzekł co do istoty sprawy, mimo iż jego decyzja dotyczyła zachowania w trakcie meczu, a decyzja od której złożono odwołanie dotyczyła zachowaniu po meczu. Ponadto, P. N. wskazał, iż organ drugiej instancji nie może orzec na niekorzyść osoby wnoszącej odwołanie, jak to miało miejsce w sprawie, ponieważ organ ten nałożył na niego dodatkową karę finansową w wysokości 2.000 zł.

Na koniec zawodnik podniósł, iż w decyzji Komisji Odwoławczej brak jest pouczenia o przysługujących mu środkach obrony przewidzianych przez przepisy powszechnie obowiązujące.

W tym samym dniu do (...) wpłynęło pismo (...), w którym Klub poparł całkowicie stanowisko swojego zawodnika P. N.. Ponieważ (...) nie rozpoznał sprawy w trybie § 13 Regulaminu Dyscyplinarnego zawodnik złożył wniosek do Trybunału o uchylenie decyzji Komisji Odwoławczej (...) z dnia 18.11.2004 r.

W toku postępowania przed Trybunałem zawodnik przedstawił szczegółowo przebieg incydentu w trakcie trwania meczu a także po zakończeniu meczu w szatni.

Przedstawiciel (...) uznał zasadność wniosków zawodnika i stwierdził, że decyzje Wydziału Gier i Dyscypliny a także decyzja Komisji Odwoławczej jest niezgodna z przepisami dyscyplinarnymi (...). Stwierdził ponadto, że zachowanie zawodnika podczas meczu mogło spowodować nałożenie na zawodnika kary za przewinienie techniczne, jeśli sędziowie tego nie uczynili podczas trwania meczu ukaranie zawodnika za zachowanie podczas meczu karą dyscyplinarną jest błędem. Zachowanie zawodnika w szatni było może nieprawidłowe, ale

nie wypełniało przesłanek §14 pkt. 1 lit a regulaminu dyscyplinarnego; także Komisarz techniczny zawodów naruszył obowiązujące zasady.

Trybunał wydając wyrok przychylił się do stanowiska oraz argumentów wskazanych przez zawodnika i uznanych przez przedstawiciela (...). Ponadto rozpoznając sprawę Trybunał dopatrył się naruszenia praw podmiotowych przysługujących zawodnikowi, a także licznych naruszeń przepisów proceduralnych w trakcie postępowania.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego w sprawie, a przede wszystkim z Raportem Komisarza Technicznego (...) z dnia 20 października 2004 roku oraz wyjaśnieniami P. N., Trybunał stwierdził, iż w zaistniałej sytuacji nie można mówić o niesportowym zachowaniu P. N. w czasie trwania meczu a także po meczu w stosunku do Komisarza Technicznego (...) W. Ch.. Z opisu incydentu nie wynika jednoznacznie, ażeby zaistniały podstawy do uznania zachowania P. N. za nie sportowe. Zdaniem Trybunału zawodnik miał prawo do poproszenia Komisarza Technicznego o opuszczenie szatni, zaś słów użytych przez zawodnika w szatni Trybunał nie uważa za obraźliwe.

W trakcie postępowania naruszone zostało konstytucyjne prawo zawodnika do obrony. Wydział Gier i Dyscypliny (...), działając jako organ I instancji winien był przeprowadzić postępowanie wyjaśniające. Zgodnie z § 3 ust. 6 Regulaminu dyscyplinarnego (...) postępowanie wyjaśniające należy przeprowadzić, jeśli okoliczności faktyczne budzą wątpliwości. Zarówno organ I instancji, jak i Komisja Odwoławcza, jako organ II instancji, nie umożliwiły aktywnego udziału w postępowaniu P.N., jako stronie w sporze.

Niedopuszczalna jest sytuacja, w której organ wydający decyzje w sprawie opiera się jedynie na wyjaśnieniach złożonych przez jedną stronę. Jako sytuację niezgodną z prawem do obrony należy potraktować okoliczność wynikającą z zebranego materiału dowodowego. Wydział Gier i Dyscypliny (...) wydał decyzję o ukaraniu zawodnika klubu (.) opierając się wyłącznie na raporcie komisarza technicznego (...) W. Ch., będącego stroną w sprawie. Biorąc pod uwagę zagwarantowane w konstytucji prawo do obrony, a także treść § 3 ust. 6 wspomnianego Regulaminu, organy dyscyplinarne (...) powinny wysłuchać zawodnika oraz wziąć pod rozwagę zdanie drugiej strony sporu.

Trybunał dopatrył się także naruszenia prawa do obrony polegającego na niezachowaniu de facto zasady dwuinstancyjności postępowania. Komisja Odwoławcza wydając decyzję w sprawie, odniosła się do zupełnie innej sytuacji, niż ta której dotyczyła decyzja WGiD. Podczas gdy decyzja organu I instancji, od której P. N. wniósł odwołanie dotyczyła jego

zachowania po meczu, decyzja organu II instancji dotyczyła sytuacji, która miała miejsce w trakcie meczu. Trybunał stoi na stanowisku, iż Komisja Dyscyplinarna winna w tej sytuacji bądź przekazać sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji, bądź sprawę umorzyć. Niedopuszczalnym jest wydanie decyzji przez organ II instancji, która dotyczy zupełnie innego stanu faktycznego, niż ten, na podstawie którego orzeczono w niższej instancji. Nie przestrzeganie zasady dwuinstancyjności musi prowadzić do nieprzestrzegania zasady prawa do obrony. W tym wypadku uniemożliwiono zawodnikowi jakiegokolwiek odniesienie się do zarzutów, ponieważ zgodnie z §2 ust. 5 Regulaminu Dyscyplinarnego (...), decyzja Komisji Dyscyplinarnej była w tej sytuacji ostateczna.

Trybunał dopatrył się dalszych naruszeń proceduralnych podczas postępowania w niniejszej sprawie. P. N. słusznie wskazuje, iż zgodnie z § 12 ust 2 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) organ II instancji, orzekający co do istoty sprawy, nie może orzec na niekorzyść osoby wnoszącej odwołanie. Trybunał przychylił się do argumentu podniesionego przez zawodnika, iż nałożenie na niego nieprzewidzianej decyzją organu I instancji, kary pieniężnej w wysokości 2.000 zł, narusza wspomniany przepis.

Nałożona na zawodnika kara pozbawienia sprawowania funkcji kapitana drużyny nie może być uznana za prawidłową, ponieważ nie mieści się w katalogu kar ustalonych w regulaminie dyscyplinarnym (...) - § 14 ust. 1 pkt. 1-4. Także kara nałożona na Klub przez WGiD za brak reakcji reprezentanta Klubu na zachowanie zawodnika nie znajduje uzasadnienia w regulaminie dyscyplinarnym (...).

Ponadto Komisja Odwoławcza w swojej decyzji nie sprecyzowała na kogo nakłada karę, przez co orzeczenie jest niezrozumiałe a nadto nie zamieściła pouczenia o możliwości podjęcia przez zainteresowane osoby działań przewidzianych przez przepisy powszechnie obowiązujące. Komisja Odwoławcza (...) była do tego zobowiązana, zgodnie z zapisem §12 ust. 4 wspomnianego Regulaminu.

Reasumując, Trybunał stwierdził, iż naruszenie prawa do obrony przysługującego P. N. oraz naruszenia przepisów proceduralnych uniemożliwiły obiektywne oraz prawidłowe rozstrzygnięcie sporu. Decyzja wydana w postępowaniu, w którym zaszyły liczne naruszenia obowiązującego prawa, nie może, zdaniem Trybunału, mieć waloru obowiązującej, tym bardziej, iż miała ona daleko idące skutki dla P. N.. Mając całe powyższe na uwadze, Trybunał orzekł jak na wstępie.